

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra EN ENKESTAND

Citation: Schandorph, Sophus: "Fortællinger", i Schandorph, Sophus: *Fortællinger*, 1901, s. 42.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schandorph01val-shoot-idm139737874518576/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Fortællinger

— Vil man se, hvor de Snaapiger er jaloux paa hverandre. Det er af lutter Skinsyge, I ikke tør sige noget.

— Jo, det var Camilla Lund, sagde Apotekerens Datter. Kammerjunker Ravensfeld fra Taastrupgaard inklinerede for hende hele Aftenen.

— Se se — Hofjægermester Ravensfelds Søn? Er det en interessant ung Herre? spurgte Præsten.

— Jo, det er han rigtigt nok, svarede en af Damerne.

— Naa, er han interessant? tog den unge Lærerinde til Orde, jeg synes han er rædsom overfladisk.

— Hvor kan Du sige det? — Jo det kan jeg sige — Jo jeg holder med Thora etc. etc. lød det nu fra de forskellige Munde paa én Gang. Præsten lo og klappede dem vekselvis paa Skuldre, Kind, Hage og Haar.

Endelig opløste Selskabet sig. Fru Cecilie, der hele Tiden havde hørt paa denne Konversation med nogen Forbavselse, vilde ogsaa bryde op, men Præsten gjorde Tegn til hende, at han skulde blive. Da de unge Damer under Latter og højrestet Tale i Gangen havde fjernet sig, mødtes Cecilies og Præstens Blikke. Han smilte og sagde:

— Har De ikke læst, kære Frue, at man skal være alt for alle? Man skal kunne spøge barnlig med de unge, ellers skræmmer man dem bort fra Livets Alvor og Dybder.

Fru Cecilies Ansigt oplæredes ved denne Fortolkning. Hun betragtede nu Præsten med en beundrende Mine.

— Ja — og Julen er jo Børnenes Fest, sagde Præsten. Naa, De har noget alvorligt paa Hjerte, kan jeg se, lille Frue.

— Hr. Pastor — ja — men Deres Tid . . .

— Tilhører min Menighed . . . Men vi er udsatte for Forstyrrelser her. Turde jeg bede Fruen? og han aabnede Døren til sit Studereværelse.

Det var møbleret med en Art Luksus. En svær broderet Portiære hang for Døren til Dagligstuen — det var en Gave fra taknemmelige Konfirmander. Sofaen var fuld af pragtfulde Puder, paa en af dem saa' man Efterligning i kulørt Broderi af Rafaels Engle i Forgrunden af den sextinske Madonna. Paa en forgyldt Konsol, der forestillede Kapitælet af en midt paa Skaftet afbrudt dorisk Søjle, og som var anbragt over Skrivebordet, stod en stor Statuette i Terrakotta efter Thorvaldsens Kristus, der ligesom bredte Armene ud over Præsten, naar han sad i Granskning over sine Prædikener. Væggene var fulde af rafaelske og murilloske